

samtidig i alle relationer - dvs. med hensyn til såvel de forskellige strafformer som frakendelsessanktionen.

Efter forslaget skal en tidligere dom for kørsel i frakendelsestiden ikke have gentagelsesvirkning i forbindelse med pådømmelsen af en senere spirituskørsel.

Efter den foreslåede § 117, stk. 2, nr. 3-5, er straffen fængsel indtil 1 år og 6 måneder for spirituskørsel i gentagelsestilfælde. Med henblik på at øge den præventive effekt af sanktionerne for spirituskørsel forudsættes det, at udmålingspraksis forenkles og skærpes.

Det foreslås, at tidligere afgørelser om spirituskørsel alene skal have betydning for, om der foreligger et gentagelsestilfælde og i givet fald for, hvilken gang, samt om der skal idømmes en betinget eller ubetinget frihedsstraf. Promillens størrelse ved tidligere kørsler skal derimod ikke have betydning for udmålingen af straffen for den kørsel, der nu er til pådømmelse, således som det ofte er tilfældet efter den nuværende praksis. Det vil således i gentagelsestilfælde ikke være nødvendigt at undersøge promillens størrelse ved tidligere kørsler for at kunne fastsætte straffen for den aktuelle kørsel.

Endvidere forudsættes det, at den gældende udmålingspraksis for spirituskørsel ændres, således at der ikke er særlige strafpositioner for spirituskørsel under skærpende omstændigheder.

Det forudsættes, at strafpositionerne inden for de enkelte gentagelsestilfældet begrænses til to. I alle gentagelsestilfælde vil straffen være afhængig af, om der i gentagelsestilfælde blev kørt med en promille i intervallet mellem 0,51-2,00 eller om promillen har været 2,01 eller derover. Ved begge strafpositioner øges frihedsstraffen med *10 dages fængsel pr. gentagelsestilfælde*, uanset promillens størrelse ved de tidligere kørsler.

I andengangstilfælde vil straffen for kørsel med en promille i intervallet 0,51-2,00 efter forslaget være 10 dages fængsel. En tredjegangskørsel, hvor promillen har været i intervallet 0,51-2,00 udløser en frihedsstraf på 20 dage. Et fjerdegangstilfælde i dette interval 30 dages fængsel osv.

Ved en andengangskørsel med en promille på 2,01 eller derover forudsættes straffen fastsat til 30 dages fængsel. Også ved senere kørsler med en promille på 2,01 eller derover stiger straffen med 10 dages fængsel pr. gentagelsestilfælde, uanset størrelsen af promillen ved de tidligere kørsler. En tredjegangskørsel, hvor promillen har været på 2,01 eller derover, udløser således 40 dages fængsel, en fjerdegangskørsel 50 dage osv.

De foreslåede strafpositioner for spirituskørsel (kørsel med en promille mellem 0,51-2,00 og kørsel med en promille over 2,00) finder anvendelse i gentagelsestilfælde uanset promillens størrelse i de tidligere kørsler. Det vil f.eks. medføre, at hvis en person ved en tredjegangskørsel har en promille over 2,00, forudsættes straffen fastsat til 40 dages ubetinget fængsel. Hvis den samme person ved en fjerdegangskørsel har en promille på mellem 0,51-2,00, forudsættes straffen fastsat til 30 dages ubetinget fængsel. Endvidere vil det medføre, at straffen for en andengangskørsel med en promille mellem 0,51-2,00 forudsættes fastsat til 10 dages fængsel (betinget eller ubetinget afhængig af, om førstegangskørslen var med en promille på mellem 0,51-2,00 eller over 2,00), mens en senere tredjegangskørsel med en promille på over 2,00, forudsættes fastsat til 40 dages ubetinget fængsel.

Frihedsstraffen for spirituskørsel i andengangstilfælde skal efter udvalgets forslag gøres betinget med vilkår om alkoholistbehandling eller samfundstjeneste (og en tillægsbøde), hvis en sådan sanktion ikke blev idømt i førstegangstilfældet. For så vidt angår tillægsbødens størrelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 12, nedenfor, om § 117 b, stk. 2.

Er den pågældende idømt en betinget frihedsstraf i førstegangstilfældet af spirituskørsel, forudsættes det, at frihedsstraffen i andengangstilfældet gøres ubetinget. Det er således en konsekvens af gentagelsesvirkningen af en betinget dom for spirituskørsel, at der ikke kan idømmes en sådan sanktion på ny for spirituskørsel.

I tredjegangstilfælde og senere tilfælde af spirituskørsel forudsættes det, at sanktionen som udgangspunkt skal være en ubetinget frihedsstraf.

Der henvises nærmere til *bilag 3*, hvor der i skematisk form er angivet det strafniveau, som efter forslaget almindeligvis vil skulle anvendes i sager om spirituskørsel.

Det forudsættes, at den tidligere praksis for, hvornår der foreligger sådanne omstændigheder, at retningslinjerne fraviges i *formildende retning*, opretholdes. Muligheden for bødestraf er således forbeholdt disse tilfælde. Der henvises til pkt. 4.2.3.

Den foreslåede § 117, stk. 2, nr. 6, svarer til den tidligere bestemmelse i § 117, stk. 4. Det forudsættes, at straffastsættelsen tilpasses den ændring af strafudmålingspraksis, der tilsigtes for spirituskørsel, jf. ovenfor om § 117, stk. 2, nr. 3-5.

Nedenfor er i skematisk form gengivet det strafniveau, som efter forslaget almindeligvis vil skulle anvendes ved spirituskørsel, der er foregået ved uberettiget brug af et brugsstjålet køretøj. Skemaet omfatter